

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 319

Ediția în limba română

Comunicări și informații

Anul 62

23 septembrie 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 319/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 319/02	Cauza C-40/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV (Trimitere preliminară — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Articolul 2 litera (d) — Noțiunea de „operator” — Administrator al unui site internet care a inclus în acesta un modul social care permite ca datele cu caracter personal ale vizitatorului acestui site să îi fie comunicate furnizorului modulului menționat — Articolul 7 litera (f) — Legitimitatea prelucrării datelor — Luarea în considerare a interesului administratorului site-ului internet sau a celui al furnizorului modulului social — Articolul 2 litera (h) și articolul 7 litera (a) — Consimțământul persoanei vizate — Articolul 10 — Informarea persoanei vizate — Reglementare națională care permite asociațiilor pentru protecția intereselor consumatorilor să introducă acțiuni în justiție)	2

RO

2019/C 319/03	Cauza C-411/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres (Trimitere preliminară — Mediu — Convenția de la Espoo — Convenția de la Aarhus — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatul (3) — Noțiunea de „proiect” — Evaluarea efectelor asupra sitului în cauză — Articolul 6 alineatul (4) — Noțiunea de „motive cruciale de interes public major” — Conservarea păsărilor sălbatice — Directiva 2009/147/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 2011/92/UE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea de „proiect” — Articolul 2 alineatul (1) — Articolul 4 alineatul (1) — Evaluarea efectelor asupra mediului — Articolul 2 alineatul (4) — Excepția de la evaluare — Eliminarea treptată a energiei nucleare — Legislație națională care prevede, pe de o parte, reluarea, pentru o durată de aproape 10 ani, a activității de producție industrială de energie electrică a unei centrale nucleare oprite, având ca efect amânarea cu 10 ani a datei inițial stabilite de legiuitorul național pentru dezactivarea și încetarea activității acesteia și, pe de altă parte, amânarea tot cu 10 ani a termenului inițial prevăzut de același legiuitor pentru dezactivarea și oprirea producției industriale de energie electrică a unei centrale în activitate — Lipsa evaluării efectelor asupra mediului)	3
2019/C 319/04	Cauza C-469/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 2 litera (a) — Dreptul de reproducere — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Articolul 5 alineatele (2) și (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)	5
2019/C 319/05	Cauza C-476/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben (Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Eșantionare (sampling) — Articolul 2 litera (c) — Producător de fonograme — Dreptul de reproducere — Reproducere „în parte” — Articolul 5 alineatele (2) și (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Articolul 5 alineatul (3) litera (d) — Citate — Directiva 2006/115/CE — Articolul 9 alineatul (1) litera (b) — Drept de distribuție — Drepturi fundamentale — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 13 — Libertatea artelor)	6
2019/C 319/06	Cauza C-516/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck (Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 5 alineatul (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Articolul 5 alineatul (3) literele (c) și (d) — Difuzarea evenimentelor curente — Citate — Utilizarea hiperlinkurilor — Punere la dispoziția publicului legală — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 11 — Libertatea de exprimare și de informare)	7
2019/C 319/07	Cauza C-556/17: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungaria) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Trimitere preliminară — Politica comună în materie de azil și de protecție subsidiară — Proceduri comune de acordare a protecției internaționale — Directiva 2013/32/UE — Articolul 46 alineatul (3) — Examinare deplină și ex nunc — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă — Întinderea competențelor instanței de fond — Lipsa competenței de modificare — Refuzul autorității administrative sau cvasijudiciare competente de a se conforma unei decizii a acestei instanțe)	8
2019/C 319/08	Cauza C-589/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spania) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Trimitere preliminară — Import de produse textile declarate în mod eronat ca fiind originare din Jamaica — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de remitere a taxelor — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 239 — Decizie de respingere a Comisiei Europene într-un caz particular — Validitate)	9

2019/C 319/09	Cauza C-620/17: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Székesfehérvári Törvényszék — Ungaria) — Hochtief Solutions AG Magyarország Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék (Trimitere preliminară — Achiziții publice — Proceduri privind căile de atac — Directiva 89/665/CEE — Directiva 92/13/CEE — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Principiile efectivității și echivalenței — Acțiune în revizuire a hotărârilor judecătorești care încalcă dreptul Uniunii — Răspunderea statelor membre în cazul încălcării dreptului Uniunii de către instanțele naționale — Evaluarea prejudiciului reparabil).....	10
2019/C 319/10	Cauza C-654/17 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 29 iulie 2019 — Bayerische Motoren Werke AG/Comisia Europeană, Freistaat Sachsen (Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare regionale pentru investiții — Ajutor pentru un proiect mare de investiții — Ajutor în parte incompatibil cu piața internă — Articolul 107 alineatul (3) TFUE — Necesitatea ajutorului — Articolul 108 alineatul (3) TFUE — Regulamentul (CE) nr. 800/2008 — Ajutor care depășește pragul de notificare individuală — Notificare — Domeniul de aplicare al exceptării pe categorii — Recurs incident — Admitere a unei cereri de intervenție în fața Tribunalului Uniunii Europene — Admisibilitate).....	11
2019/C 319/11	Cauza C-659/17: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA (Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Ajutoare pentru ocuparea forței de muncă — Scutire de contribuții de asigurări sociale legate de contracte de formare și de muncă — Decizia 2000/128/CE — Schemă de ajutor de adoptare a unor măsuri în favoarea încadrării în muncă pusă în aplicare de Italia — Ajutoare în parte incompatibile cu piața internă — Aplicabilitatea Deciziei 2000/128/CE în privința unei întreprinderi care furnizează în mod exclusiv servicii de transport public local care i-au fost atribuite în mod direct de o municipalitate — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Noțiunea de „denaturare a concurenței” — Noțiunea de „afectare a schimburilor comerciale” dintre statele membre).....	12
2019/C 319/12	Cauza C-680/17: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Țările de Jos) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Codul comunitar de vize — Regulamentul (CE) nr. 810/2009 — Articolul 5 — Stat membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere de viză — Articolul 8 — Înțelegere de reprezentare — Articolul 32 alineatul (3) — Cale de atac împotriva unei decizii de respingere a cererii de viză — Stat membru competent pentru a se pronunța asupra căii de atac în cazul unei înțelegeri de reprezentare — Titulari ai dreptului de exercitare a unei căi de atac).....	13
2019/C 319/13	Cauza C-38/18: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari — Italia) — Procedură penală împotriva Massimo Gambino, Shpetim Hyka (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2012/29/UE — Norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității — Articolele 16 și 18 — Audiere a victimei de către o instanță penală de prim grad — Modificare a compunerii completului de judecată — Repetare a audierii victimei la cererea uneia dintre părțile din procedură — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 47 și 48 — Dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare — Principiul nemijlocirii — Domeniu de aplicare — Dreptul victimei la protecție în cursul procedurii penale).....	14
2019/C 319/14	Cauza C-124/18 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 29 iulie 2019 — Red Bull GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) — Motiv absolut de refuz — Procedură de declarare a nulității — Combinație de două culori ca atare — Lipsa unei dispunerii sistematice care asociază culorile în mod prestabilit și constant).....	14
2019/C 319/15	Cauza C-209/18: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 iulie 2019 — Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 2006/123/CE și a articolelor 49 și 56 TFUE — Restricții și cerințe privind stabilirea sediului, forma juridică, participarea la capital și activitățile multidisciplinare ale societăților de ingineri constructori, de agenți de brevetare și de medici veterinari).....	15

2019/C 319/16	Cauza C-354/18: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Bacău — România) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Transport aerian — Refuz la îmbarcare — Noțiunile de „compensație” și de „compensație suplimentară” — Tip de prejudiciu care poate fi compensat — Prejudiciu material sau moral — Scădere — Compensație suplimentară — Asistență — Informații furnizate pasagerilor)	16
2019/C 319/17	Cauza C-359/18 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 29 iulie 2019 — Agenția Europeană pentru Medicamente/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Comisia Europeană (Recurs — Regulamentul (CE) nr. 141/2000 — Produse medicamentoase orfane — Articolul 5 — Cerere de desemnare a unui produs medicamentos ca „produs medicamentos orfan” — Validare — Existența unei autorizații de comercializare (AC) anterioare pentru același produs medicamentos)	17
2019/C 319/18	Cauza C-388/18: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Finanzamt A/B (Trimitere preliminară — Fiscalitate — Armonizarea legislațiilor fiscale — Directiva 2006/112/CE — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Articolul 288 primul paragraf punctul 1 și articolul 315 — Regimul special pentru întreprinderile mici — Regimul special pentru comercianți persoane impozabile — Comerciant persoană impozabilă care intră sub incidența regimului marjei — Cifra de afaceri anuală care determină aplicabilitatea regimului special pentru întreprinderile mici — Marjă de profit sau sume încasate)	17
2019/C 319/19	Cauza C-436/18 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 29 iulie 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Comisia Europeană, Eurofer, Association Européenne de l’Acier, ASBL (Recurs — Dumping — Instituire a unei taxe antidumping definitive asupra anumitor produse originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) — Valoare normală — Stabilire pe baza prețului dintr-o țară terță cu economie de piață — Alegerea țării terțe adecvate — Țări terțe cu economie de piață care fac obiectul aceleiași anchete — Ajustări)	18
2019/C 319/20	Cauza C-451/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Győri Ítéltábla — Ungaria) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V. (Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Competențe speciale — Articolul 7 punctul 2 — Materie delictuală sau cvasidelictuală — Locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă — Locul materializării prejudiciului — Cerere de reparare a prejudiciului cauzat de o înțelegere declarată contrară articolului 101 TFUE și articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European)	19
2019/C 319/21	Cauza C-481/18: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 29 iulie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2012/39/UE — Cerințe tehnice pentru testarea țesuturilor și a celulelor umane — Necomunicarea sau netranspunerea în termenul prevăzut)	19
2019/C 319/22	Cauza C-438/18: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 15 iulie 2019 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugalia] — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite — Directiva 90/434/CEE — Articolele 4 și 11 — Directiva 2009/133/CE — Articolele 4 și 15 — Fuziune denumită „inversată” — Regim fiscal care conduce la aceea că, în cazul unei fuziuni denumite „inversate”, costurile suportate de societatea-mamă, aferente unui împrumut contractat de aceasta pentru cumpărarea acțiunilor filialei pe care o absoarbe, deductibile pentru această societate-mamă, sunt considerate nedeductibile pentru această filială)	20
2019/C 319/23	Cauza C-530/18: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Ilfov — România) — EP/FO (Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Cooperare judiciară în materie civilă — Competență în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolul 15 — Trimiterea cauzei la o instanță dintr-un alt stat membru, mai bine plasată pentru a soluționa cauza — Excepție de la norma de competență generală a instanței de la locul reședinței obișnuite a copilului — Legătură specială cu un alt stat membru — Elemente care permit să se determine instanța cel mai bine plasată — Existența unor norme de drept diferite — Interesul superior al copilului)	21

2019/C 319/24	Cauza C-103/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spania) la 11 februarie 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid și Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T./Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	22
2019/C 319/25	Cauza C-150/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polonia) la 21 februarie 2019 — V.C. Sp. z o.o./P.K.	23
2019/C 319/26	Cauza C-396/19 P: Recurs introdus la 22 mai 2019 de Banca Centrală Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 martie 2019 în cauza T-730/16, Espíritu Santo Financial Group/BCE.	24
2019/C 319/27	Cauza C-506/19 P: Recurs introdus la 2 iulie 2019 de Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd și IRISL Europe GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 8 mai 2019 în cauza T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul	25
2019/C 319/28	Cauza C-511/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Areios Pagos (Curtea de Casație, Grecia) la 4 iulie 2019 — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis	26
2019/C 319/29	Cauza C-594/19 P: Recurs introdus la 2 august 2019 de Deutsche Lufthansa AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 17 mai 2019 în cauza T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Comisia Europeană	28
Tribunalul		
2019/C 319/30	Cauza T-516/19: Acțiune introdusă la 19 iulie 2019 — VDV eTicket Service/Comisia și INEA	29
2019/C 319/31	Cauza T-545/19: Acțiune introdusă la 5 august 2019 — Global Steel Wire și alții/Comisia	30
2019/C 319/32	Cauza T-554/19: Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Spania/Comisia	31
2019/C 319/33	Cauza T-558/19: Acțiune introdusă la 13 august 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

(2019/C 319/01)

Ultima publicație

JO C 312, 16.9.2019

Publicații anterioare

JO C 305, 9.9.2019

JO C 295, 2.9.2019

JO C 288, 26.8.2019

JO C 280, 19.8.2019

JO C 270, 12.8.2019

JO C 263, 5.8.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberlandesgericht Düsseldorf — Germania) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV

(Cauza C-40/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal — Directiva 95/46/CE — Articolul 2 litera (d) — Noțiunea de „operator” — Administrator al unui site internet care a inclus în acesta un modul social care permite ca datele cu caracter personal ale vizitatorului acestui site să îi fie comunicate furnizorului modulului menționat — Articolul 7 litera (f) — Legitimitatea prelucrării datelor — Luarea în considerare a interesului administratorului site-ului internet sau a celui al furnizorului modulului social — Articolul 2 litera (h) și articolul 7 litera (a) — Consimțământul persoanei vizate — Articolul 10 — Informarea persoanei vizate — Reglementare națională care permite asociațiilor pentru protecția intereselor consumatorilor să introducă acțiuni în justiție)

(2019/C 319/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fashion ID GmbH & Co.KG

Pârât: Verbraucherzentrale NRW eV

cu participarea: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Dispozitivul

- 1) Articolele 22-24 din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care permite asociațiilor pentru apărarea intereselor consumatorilor să introducă acțiuni în justiție împotriva autorului prezumat al unei atingeri aduse protecției datelor cu caracter personal.

- 2) Administratorul unui site internet precum Fashion ID GmH & Co. KG, care înserează pe site-ul menționat un modul social care permite browser-ului vizitatorului acestui site să solicite conținuturi de la furnizorul modulului menționat și să transmită în acest scop acestui furnizor date cu caracter personal ale vizitatorului, poate fi considerat operator, în sensul articolului 2 litera (d) din Directiva 95/46. Această calitate de operator este însă limitată la operațiunea sau la ansamblul operațiunilor de prelucrare de date cu caracter personal cărora el le stabilește efectiv scopurile și mijloacele, și anume colectarea și dezvăluirea prin transmitere a datelor în cauză.
- 3) Într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care administratorul unui site internet înserează pe site-ul menționat un modul social care permite browser-ului vizitatorului acestui site să solicite conținuturi de la furnizorul modulului menționat și să transmită în acest scop acestui furnizor date cu caracter personal ale vizitatorului, este necesar ca acest administrator și acest vizitator să urmărească, fiecare, prin intermediul acestor operațiuni de prelucrare, un interes legitim, în sensul articolului 7 litera (f) din Directiva 95/46, pentru ca acestea să fie justificate în ceea ce îl privește.
- 4) Articolul 2 litera (h) și articolul 7 litera (a) din Directiva 95/46 trebuie interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care administratorul unui site internet înserează pe site-ul menționat un modul social care permite browser-ului vizitatorului acestui site să solicite conținuturi de la furnizorul modulului menționat și să transmită în acest scop acestui furnizor date cu caracter personal ale vizitatorului, consimțământul prevăzut de aceste dispoziții trebuie să fie obținut de acest administrator numai în ceea ce privește operațiunea sau ansamblul de operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal cărora administratorul menționat le stabilește scopurile și mijloacele. În plus, articolul 10 din această directivă trebuie interpretat în sensul că, într-o astfel de situație, obligația de informare prevăzută de această dispoziție incumbă și administratorului menționat, informația pe care acesta din urmă are obligația să o furnizeze persoanei vizate netrebuind să privească însă decât operațiunea sau ansamblul de operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal cărora el le stabilește scopurile și mijloacele.

(¹) JO C 112, 10.4.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Cauza C-411/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Mediu — Convenția de la Espoo — Convenția de la Aarhus — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Directiva 92/43/CEE — Articolul 6 alineatul (3) — Noțiunea de „proiect” — Evaluarea efectelor asupra sitului în cauză — Articolul 6 alineatul (4) — Noțiunea de „motive cruciale de interes public major” — Conservarea păsărilor sălbatică — Directiva 2009/147/CE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Directiva 2011/92/UE — Articolul 1 alineatul (2) litera (a) — Noțiunea de „proiect” — Articolul 2 alineatul (1) — Articolul 4 alineatul (1) — Evaluarea efectelor asupra mediului — Articolul 2 alineatul (4) — Exceptarea de la evaluare — Eliminarea treptată a energiei nucleare — Legislație națională care prevede, pe de o parte, reluarea, pentru o durată de aproape 10 ani, a activității de producție industrială de energie electrică a unei centrale nucleare oprite, având ca efect amânarea cu 10 ani a datei inițial stabilite de legiuitorul național pentru dezactivarea și încetarea activității acesteia și, pe de altă parte, amânarea tot cu 10 ani a termenului inițial prevăzut de același legiuitor pentru dezactivarea și oprirea producției industriale de energie electrică a unei centrale în activitate — Lipsa evaluării efectelor asupra mediului)

(2019/C 319/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamante: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Pârât: Conseil des ministres

cu participarea: Electrabel SA

Dispozitivul

- 1) Articolul 1 alineatul (2) litera (a) prima liniuță, articolul 2 alineatul (1) și articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului trebuie să fie interpretate în sensul că reluarea, pentru o perioadă de aproape 10 ani, a producției industriale de energie electrică a unei centrale nucleare oprite, având ca efect amânarea cu 10 ani a datei inițial stabilite de legiuitorul național pentru dezactivarea și încetarea activității acesteia, și amânarea, tot cu 10 ani, a termenului inițial prevăzut de același legiuitor pentru dezactivarea și oprirea producției industriale de energie electrică a unei centrale în activitate, măsuri care presupun lucrări de modernizare a centralelor în cauză de natură să afecteze realitatea fizică a siturilor, constituie un „proiect”, în sensul acestei directive, care trebuie, în principiu și sub rezerva unor verificări a căror efectuare este de competența instanței de trimitere, să facă obiectul unei evaluări a efectelor asupra mediului anterior adoptării măsurilor respective. Împrejurarea că punerea în aplicare a acestora din urmă presupune acte ulterioare, precum emiterea, în cazul uneia dintre centralele în cauză, a unei noi autorizații individuale de producție de energie electrică în scopuri industriale, nu este determinantă în această privință. Lucrările indisociabil legate de măsurile menționate trebuie să facă de asemenea obiectul unei astfel de evaluări înainte de adoptarea măsurilor respective dacă natura și efectele potențiale ale acestora asupra mediului sunt suficient de identificabile în acest stadiu, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolul 2 alineatul (4) din Directiva 2011/92 trebuie să fie interpretat în sensul că nu permite unui stat membru să excepteze un proiect precum cel în discuție în litigiul principal de la o evaluare a efectelor asupra mediului în vederea asigurării siguranței aprovizionării sale cu energie electrică decât în cazul în care statul membru respectiv demonstrează că riscul pentru siguranța acestei aprovizionări este, în mod rezonabil, probabil și că proiectul în discuție prezintă un caracter de urgență care poate justifica lipsa unei astfel de evaluări, în măsura în care sunt respectate obligațiile prevăzute la articolul 2 alineatul (4) al doilea paragraf literele (a)-(c) din directiva amintită. O asemenea posibilitate de exceptare nu aduce însă atingere obligațiilor care se impun statului membru în cauză în temeiul articolului 7 din directiva menționată.
- 3) Articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2011/92 trebuie să fie interpretat în sensul că o legislație națională precum cea în discuție în litigiul principal nu constituie un act legislativ specific de drept intern, în sensul dispoziției respective, exclus, în temeiul acesteia, din domeniul de aplicare al directivei menționate.
- 4) Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie să fie interpretat în sensul că măsurile precum cele în discuție în litigiul principal, împreună cu lucrările de modernizare și de aliniere la standardele actuale de securitate, reprezintă un proiect care trebuie să facă obiectul unei evaluări corespunzătoare a efectelor sale potențiale asupra siturilor protejate în cauză. Aceste măsuri trebuie să facă obiectul unei asemenea evaluări înainte de adoptarea lor de către legiuitor. Împrejurarea că punerea în aplicare a măsurilor menționate presupune acte ulterioare, precum emiterea, în cazul uneia dintre centralele în cauză, a unei noi autorizații individuale de producție de energie electrică în scopuri industriale, nu este determinantă în această privință. Lucrările indisociabil legate de măsurile respective trebuie să facă de asemenea obiectul unei astfel de evaluări înainte de adoptarea acestora din urmă, dacă natura și efectele potențiale ale acestora asupra siturilor protejate sunt suficient de identificabile în acest stadiu, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 5) Articolul 6 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 92/43 trebuie să fie interpretat în sensul că obiectivul de asigurare, în orice moment, a siguranței aprovizionării cu energie electrică a unui stat membru constituie un motiv crucial de interes public major în sensul acestei dispoziții. Articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf din directiva menționată trebuie să fie interpretat în sensul că, în cazul în care situl protejat care poate fi afectat de un proiect adăpostește un tip de habitat natural sau o specie prioritară — aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere —, doar necesitatea de a elimina o amenințare reală și gravă de întrerupere a aprovizionării cu energie electrică a statului membru în cauză este de natură să constituie, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, un motiv de siguranță publică în sensul acestei dispoziții.

- 6) Dreptul Uniunii trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională poate, în mod excepțional, dacă dreptul intern îi permite, să mențină efectele unor măsuri precum cele în discuție în litigiul principal, care ar fi fost adoptate cu încălcarea obligațiilor prevăzute de Directivele 2011/92 și 92/43, dacă această menținere este justificată de considerații imperative legate de necesitatea înlăturării unei amenințări reale și grave de întrerupere a aprovizionării cu energie electrică a statului membru în cauză, căreia nu i se poate face față prin alte mijloace și alternative, în special în cadrul pieței interne. Menținerea respectivă nu poate acoperi decât perioada strict necesară pentru remedierea acestei nelegalități.

(¹) JO C 300, 11.9.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-469/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 2 litera (a) — Dreptul de reproducere — Articolul 3 alineatul (1) — Comunicare publică — Articolul 5 alineatele (2) și (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene)

(2019/C 319/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Funke Medien NRW GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (a) și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretate în sensul că constituie măsuri de armonizare completă a conținutului material al drepturilor care sunt menționate la aceste articole. Litera (c) a doua ipoteză și litera (d) ale alineatului (3) al articolului 5 din această directivă trebuie interpretate în sensul că nu constituie măsuri de armonizare completă a domeniului de aplicare al excepțiilor sau al limitărilor pe care le cuprind.

- 2) Libertatea de informare și libertatea presei, consacrate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu pot justifica, în afara excepțiilor și a limitărilor prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/29, o derogare de la drepturile exclusive ale autorului de reproducere a unei opere și de comunicare publică a acesteia, prevăzute la articolul 2 litera (a) și, respectiv, la articolul 3 alineatul (1) din această directivă.
- 3) Instanța națională, în cadrul evaluării comparative pe care este obligată să o efectueze, în lumina tuturor circumstanțelor speței respective, între drepturile exclusive ale autorului vizate la articolul 2 litera (a) și la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, pe de o parte, și drepturile utilizatorilor de obiecte protejate vizate de dispozițiile derogatorii de la articolul 5 alineatul (3) litera (c) a doua ipoteză și litera (d) din această directivă, pe de altă parte, trebuie să se întemeieze pe o interpretare a acestor dispoziții care să fie în deplină conformitate cu drepturile fundamentale garantate de cartă, respectând totodată modul lor de redactare și menținându-le efectul util.

(¹) JO C 382, 13.11.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Cauza C-476/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Eșantionare (sampling) — Articolul 2 litera (c) — Producător de fonograme — Dreptul de reproducere — Reproducere „în parte” — Articolul 5 alineatele (2) și (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Articolul 5 alineatul (3) litera (d) — Citate — Directiva 2006/115/CE — Articolul 9 alineatul (1) litera (b) — Drept de distribuție — Drepturi fundamentale — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 13 — Libertatea artelor)

(2019/C 319/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Pârâți: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 litera (c) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat, în lumina Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în sensul că dreptul exclusiv conferit prin această dispoziție producătorului de fonograme de a autoriza sau de a interzice reproducerea fonogramei sale îi permite să se opună utilizării de către un terț a unui eșantion sonor, chiar foarte scurt, din fonograma sa în vederea includerii acestui eșantion într-o altă fonogramă, cu excepția cazului în care acest eșantion este inclus sub o formă modificată și nu poate fi recunoscut în momentul ascultării.

- 2) Articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale trebuie interpretat în sensul că o fonogramă care cuprinde eșantioane muzicale transferate de pe o altă fonogramă nu constituie o „copie”, în sensul acestei dispoziții, a acestei fonograme, în condițiile în care nu reia totalitatea sau o parte substanțială a fonogramei respective.
- 3) Un stat membru nu poate să prevadă în dreptul său național o excepție sau o limitare la dreptul producătorilor de fonograme prevăzut la articolul 2 litera (c) din Directiva 2001/29, alta decât cele prevăzute la articolul 5 din această directivă.
- 4) Articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „citat” menționată în această dispoziție nu include o situație în care nu este posibil să se identifice opera respectivă prin citatul în cauză.
- 5) Articolul 2 litera (c) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că constituie o măsură de armonizare completă a conținutului material al dreptului menționat la acest articol.

(¹) JO C 347, 16.10.2017.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de
Bundesgerichtshof — Germania) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck**

(Cauza C-516/17) (¹)

*(Trimitere preliminară — Drept de autor și drepturi conexe — Directiva 2001/29/CE — Societatea
informațională — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe — Articolul 5
alineatul (3) — Excepții și limitări — Domeniu de aplicare — Articolul 5 alineatul (3) literele (c) și (d) —
Difuzarea evenimentelor curente — Citate — Utilizarea hiperlinkurilor — Punere la dispoziția publicului
legală — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 11 — Libertatea de exprimare și de
informare)*

(2019/C 319/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Spiegel Online GmbH

Pârât: Volker Beck

Dispozitivul

- 1) Litera (c) a doua ipoteză și litera (d) ale alineatului (3) al articolului 5 din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretate în sensul că nu constituie măsuri de armonizare completă a domeniului de aplicare al excepțiilor sau al limitărilor pe care le cuprind.

- 2) Libertatea de informare și libertatea presei, consacrate la articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, nu pot justifica, în afara excepțiilor și a limitărilor prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) din Directiva 2001/29, o derogare de la drepturile exclusive ale autorului de reproducere a unei opere și de comunicare publică a acesteia, prevăzute la articolul 2 litera (a) și, respectiv, la articolul 3 alineatul (1) din această directivă.
- 3) Instanța națională, în cadrul evaluării comparative pe care este obligată să o efectueze, în lumina tuturor circumstanțelor speței respective, între drepturile exclusive ale autorului prevăzute la articolul 2 litera (a) și la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29, pe de o parte, și drepturile utilizatorilor de obiecte protejate prevăzute prin dispozițiile derogatorii de la articolul 5 alineatul (3) litera (c) a doua ipoteză și litera (d) din această directivă, pe de altă parte, trebuie să se întemeieze pe o interpretare a acestor dispoziții care să fie în deplină conformitate cu drepturile fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectând totodată modul lor de redactare și păstrându-le efectul util.
- 4) Articolul 5 alineatul (3) litera (c) a doua ipoteză din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme naționale care restrânge aplicarea excepției sau a limitării prevăzute în această dispoziție la cazurile în care formularea unei cereri prealabile de autorizare în vederea folosirii unei opere protejate pentru difuzarea evenimentelor curente nu este posibilă în mod rezonabil.
- 5) Articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „citate”, prevăzută în această dispoziție, include trimiterea, prin intermediul unui hyperlink, la un fișier care poate fi accesat în mod autonom.
- 6) Articolul 5 alineatul (3) litera (d) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că o operă a fost pusă deja în mod legal la dispoziția publicului atunci când aceasta, în forma sa concretă, a fost în prealabil făcută accesibilă publicului cu autorizația titularului dreptului sau în temeiul unei licențe obligatorii ori în temeiul unei autorizații legale.

(¹) JO C 392, 20.11.2017.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungaria) — Alekszj Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Cauza C-556/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Politica comună în materie de azil și de protecție subsidiară — Proceduri comune de acordare a protecției internaționale — Directiva 2013/32/UE — Articolul 46 alineatul (3) — Examinare deplină și ex nunc — Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Dreptul la o cale de atac efectivă — Întinderea competențelor instanței de fond — Lipsa competenței de modificare — Refuzul autorității administrative sau cvasijudiciare competente de a se conforma unei decizii a acestei instanțe)

(2019/C 319/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Alekszj Torubarov

Pârât: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Dispozitivul

Articolul 46 alineatul (3) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, citit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în cauza principală, în care o instanță de fond a constatat, după ce a efectuat o examinare deplină și ex nunc a ansamblului elementelor de fapt și de drept relevante prezentate de solicitantul de protecție internațională, că, în aplicarea criteriilor prevăzute de Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, acestui solicitant trebuie să i se recunoască o asemenea protecție pentru motivul pe care îl invocă în susținerea cererii sale, dar că un organism administrativ sau cvasijudiciar adoptă ulterior o decizie în sens contrar, fără a stabili în acest scop apariția unor noi elemente care să justifice o nouă apreciere a necesităților de protecție internațională ale solicitantului menționat, respectiva instanță trebuie să modifice această decizie care nu este conformă cu hotărârea sa anterioară și să o substituie cu propria decizie în ceea ce privește cererea de protecție internațională, lăsând, dacă este cazul, neaplicată reglementarea națională care i-ar interzice să procedeze în acest sens.

(¹) JO C 5, 8.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spania) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Cauza C-589/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Import de produse textile declarate în mod eronat ca fiind originare din Jamaica — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de remitere a taxelor — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 239 — Decizie de respingere a Comisiei Europene într-un caz particular — Validitate)

(2019/C 319/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Prenatal S.A.

Pârât: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Dispozitivul

Examinarea Deciziei COM(2008) 6317 final a Comisiei din 3 noiembrie 2008 prin care se constată că se impune înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import și că nu se justifică remiterea acestora într-un caz particular (cauza REM 03/07), în lumina articolului 220 alineatul (2) litera (b) și a articolului 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea acestei decizii.

(¹) JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Székesfehérvári Törvényszék — Ungaria) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Cauza C-620/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Achiziții publice — Proceduri privind căile de atac — Directiva 89/665/CEE — Directiva 92/13/CEE — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Principiile efectivității și echivalenței — Acțiune în revizuire a hotărârilor judecătorești care încalcă dreptul Uniunii — Răspunderea statelor membre în cazul încălcării dreptului Uniunii de către instanțele naționale — Evaluarea prejudiciului reparabil)

(2019/C 319/09)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Székesfehérvári Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Pârâtă: Fővárosi Törvényszék

Dispozitivul

- 1) Răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate de o hotărâre a unei instanțe naționale de ultim grad prin care se încalcă o normă de drept al Uniunii este reglementată de condițiile stabilite de Curte, în special la punctul 51 din Hotărârea din 30 septembrie 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), fără a exclude însă posibilitatea ca răspunderea statului să fie angajată în condiții mai puțin restrictive în temeiul dreptului național. Această răspundere nu este exclusă de faptul că hotărârea respectivă a dobândit autoritate de lucru judecat. În cadrul punerii în aplicare a acestei răspunderi, revine instanței naționale sesizate cu cererea de despăgubire să aprecieze, ținând seama de toate elementele care caracterizează situația în cauză, dacă instanța națională de ultim grad a săvârșit o încălcare suficient de gravă a dreptului Uniunii, prin nerespectarea în mod evident a dispozițiilor aplicabile din dreptul Uniunii, inclusiv a jurisprudenței relevante. În schimb, dreptul Uniunii se opune unei norme de drept național care, într-un astfel de caz, exclude în general din prejudiciile care pot face obiectul unei despăgubiri cheltuielile ocazionate unei părți de hotărârea prejudiciabilă a instanței naționale.

- 2) Dreptul Uniunii, în special Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, și Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66, precum și principiile echivalenței și efectivității, trebuie interpretat în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru care nu permite revizuirea unei hotărâri care are autoritate de lucru judecat a unei instanțe din statul membru respectiv care s-a pronunțat cu privire la o acțiune în anulare împotriva unui act al unei autorități contractante, fără a aborda o chestiune a cărei examinare este avută în vedere într-o hotărâre anterioară a Curții pronunțată ca răspuns la o cerere de decizie preliminară formulată în cadrul procedurii referitoare la acțiunea în anulare menționată. Cu toate acestea, în cazul în care normele de procedură interne aplicabile prevăd posibilitatea ca instanța națională să revină asupra unei hotărâri care are autoritate de lucru judecat pentru a face ca situația rezultată din această hotărâre să fie compatibilă cu o hotărâre judecătorească definitivă națională anterioară pe care instanța care a pronunțat hotărârea respectivă, precum și părțile în cauză în care aceasta s-a pronunțat o cunoșteau deja, această posibilitate trebuie, în conformitate cu principiile echivalenței și efectivității, în aceleași condiții, să prevaleze pentru ca situația să fie făcută compatibilă cu dreptul Uniunii, astfel cum este interpretat printr-o hotărâre anterioară a Curții.

(¹) JO C 22, 22.1.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 29 iulie 2019 — Bayerische Motoren Werke AG/Comisia Europeană, Freistaat Sachsen

(Cauza C-654/17 P) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Ajutoare regionale pentru investiții — Ajutor pentru un proiect mare de investiții — Ajutor în parte incompatibil cu piața internă — Articolul 107 alineatul (3) TFUE — Necesitatea ajutorului — Articolul 108 alineatul (3) TFUE — Regulamentul (CE) nr. 800/2008 — Ajutor care depășește pragul de notificare individuală — Notificare — Domeniul de aplicare al exceptării pe categorii — Recurs incident — Admitere a unei cereri de intervenție în fața Tribunalului Uniunii Europene — Admisibilitate)

(2019/C 319/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Bayerische Motoren Werke AG (reprezentanți: M. Rosenthal, G. Drauz și M. Schütte, Rechtsanwälte)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher, A. Bouchagiar și T. Maxian Rusche, agenți), Freistaat Sachsen (reprezentant: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul principal și recursul incident.
- 2) Obligă Bayerische Motoren Werke AG să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisie aferente recursului principal.

- 3) Freistaat Sachsen suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului principal.
- 4) Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Bayerische Motoren Werke AG și de Freistaat Sachsen, aferente recursului incident.

(¹) JO C 94, 12.3.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Cauza C-659/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Ajutoare de stat — Ajutoare pentru ocuparea forței de muncă — Scutire de contribuții de asigurări sociale legate de contracte de formare și de muncă — Decizia 2000/128/CE — Schemă de ajutor de adoptare a unor măsuri în favoarea încadrării în muncă pusă în aplicare de Italia — Ajutoare în parte incompatibile cu piața internă — Aplicabilitatea Deciziei 2000/128/CE în privința unei întreprinderi care furnizează în mod exclusiv servicii de transport public local care i-au fost atribuite în mod direct de o municipalitate — Articolul 107 alineatul (1) TFUE — Noțiunea de „denaturare a concurenței” — Noțiunea de „afectare a schimburilor comerciale” dintre statele membre)

(2019/C 319/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurent: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Intimată: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Dispozitivul

Sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța de trimitere, Decizia 2000/128/CE a Comisiei din 11 mai 1999 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Italia de adoptare a unor măsuri în favoarea încadrării în muncă trebuie interpretată în sensul că se aplică unei întreprinderi precum cea în discuție în litigiul principal, care a furnizat, pe baza unei atribuirii directe de către o municipalitate și în mod exclusiv, servicii de transport public local și care a beneficiat de reduceri ale contribuțiilor de asigurări sociale în temeiul unei reglementări naționale pe care această decizie a declarat-o parțial incompatibilă cu interdicția prevăzută la articolul 107 alineatul (1) TFUE.

(¹) JO C 52, 12.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Țările de Jos) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-680/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Codul comunitar de vize — Regulamentul (CE) nr. 810/2009 — Articolul 5 — Stat membru competent pentru a examina și a decide cu privire la o cerere de viză — Articolul 8 — Înțelegere de reprezentare — Articolul 32 alineatul (3) — Cale de atac împotriva unei decizii de respingere a cererii de viză — Stat membru competent pentru a se pronunța asupra căii de atac în cazul unei înțelegeri de reprezentare — Titulari ai dreptului de exercitare a unei căi de atac)

(2019/C 319/12)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Pârât: Minister van Buitenlandse Zaken

Dispozitivul

- 1) Articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 610/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013, trebuie interpretat în sensul că nu îi permite persoanei de referință să exercite o cale de atac în nume propriu împotriva unei decizii de respingere a cererii de viză.
- 2) Articolul 8 alineatul (4) litera (d) și articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 810/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 610/2013, trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care există o înțelegere bilaterală de reprezentare care prevede că autoritățile consulare ale statului membru reprezentant sunt abilitate să ia deciziile de respingere a cererilor de viză, revine autorităților competente din acest stat membru sarcina să se pronunțe asupra căilor de atac exercitate împotriva unei decizii de respingere a cererii de viză.
- 3) O interpretare coroborată a articolului 8 alineatul (4) litera (d) și a articolului 32 alineatul (3) din Regulamentul nr. 810/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 610/2013, potrivit căreia calea de atac împotriva unei decizii de respingere a cererii de viză trebuie să fie îndreptată împotriva statului reprezentant, este compatibilă cu dreptul fundamental la protecție jurisdicțională efectivă.

⁽¹⁾ JO C 63, 19.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Bari — Italia) — Procedură penală împotriva Massimo Gambino, Shpetim Hyka

(Cauza C-38/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie penală — Directiva 2012/29/UE — Norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității — Articolele 16 și 18 — Audiere a victimei de către o instanță penală de prim grad — Modificare a compunerii completului de judecată — Repetare a audierii victimei la cererea uneia dintre părțile din procedură — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 47 și 48 — Dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare — Principiul nemijlocirii — Domeniu de aplicare — Dreptul victimei la protecție în cursul procedurii penale)

(2019/C 319/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Bari

Părțile din procedura penală principală

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

cu participarea: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Dispozitivul

Articolele 16 și 18 din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia, atunci când victima unei infracțiuni a fost audiată pentru prima dată de completul de judecată al unei instanțe penale de prim grad, iar compunerea acestui complet este modificată ulterior, victima menționată trebuie, în principiu, să fie audiată din nou de completul nou format, atunci când una dintre părțile la procedură refuză ca respectivul complet să se întemeieze pe procesul-verbal al primei audieri a victimei menționate.

⁽¹⁾ JO C 142, 23.4.2018.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 29 iulie 2019 — Red Bull GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Cauza C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă a Uniunii Europene — Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 4 și articolul 7 alineatul (1) litera (a) — Motiv absolut de refuz — Procedură de declarare a nulității — Combinație de două culori ca atare — Lipsa unei dispuneri sistematice care asociază culorile în mod prestabilit și constant)

(2019/C 319/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Red Bull GmbH (reprezentanți: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) (reprezențanți: A. Folliard-Monguiral și D. Boti, agenți), Marques (reprezențanți: R. Mallinson, solicitor, și T. Müller, Rechtsanwalt), Optimum Mark sp. z o.o. (reprezențanți: R. Skubisz, J. Dudzik și M. Mazurek, adwokaci, și E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Red Bull GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 200, 11.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 29 iulie 2019 — Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-209/18) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 2006/123/CE și a articolelor 49 și 56 TFUE — Restricții și cerințe privind stabilirea sediului, forma juridică, participarea la capital și activitățile multidisciplinare ale societăților de ingineri constructori, de agenți de brevetare și de medici veterinari)

(2019/C 319/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: G. Braun și H. Tserepa-Lacombe, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentant: G. Hesse, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezențanți: inițial T. Henze și D. Klebs, ulterior D. Klebs, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin menținerea cerințelor privind stabilirea sediului pentru societățile de ingineri constructori și de agenți de brevetare, a cerințelor privind forma juridică și deținerea capitalului pentru societățile de ingineri constructori, de agenți de brevetare și de medici veterinari, precum și a restricțiilor privind activitățile multidisciplinare pentru societățile de ingineri constructori și de agenți de brevetare, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 punctul 1, al articolului 15 alineatul (1), alineatul (2) literele (b) și (c) și alineatul (3) și al articolului 25 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.
- 2) Obligă Republica Austria să suporte, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 190, 4.6.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Bacău — România) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Cauza C-354/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Transport aerian — Refuz la îmbarcare — Noțiunile de „compensație” și de „compensație suplimentară” — Tip de prejudiciu care poate fi compensat — Prejudiciu material sau moral — Scădere — Compensație suplimentară — Asistență — Informații furnizate pasagerilor)

(2019/C 319/16)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Bacău

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Pârâtă: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Dispozitivul

- 1) În primul rând, articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că suma prevăzută de această dispoziție nu urmărește să compenseze un prejudiciu precum un salariu nerealizat, în al doilea rând, acest prejudiciu poate face obiectul compensației suplimentare prevăzute la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 261/2004 și, în al treilea rând, instanței de trimitere îi revine sarcina să determine și să aprecieze diferitele elemente constitutive ale prejudiciului menționat, precum și amploarea compensării acestuia, luând în considerare temeiul juridic pertinent.
- 2) Regulamentul nr. 261/2004, în special articolul 12 alineatul (1) a doua teză din acesta, trebuie interpretat în sensul că permite instanței naționale competente să scadă compensația acordată în temeiul acestui regulament din compensația suplimentară, însă nu o obligă să facă acest lucru, regulamentul menționat neimpunând instanței naționale competente condiții în baza cărora aceasta ar putea proceda la această scădere.
- 3) Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că impune operatorului efectiv de transport aerian să prezinte pasagerilor în cauză informații complete privind toate posibilitățile prevăzute de cea de a doua dintre aceste dispoziții, pasagerii în cauză neavând nicio obligație să contribuie activ la căutarea informațiilor în acest scop.
- 4) Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că, în scopul acestei dispoziții, sarcina de a proba că redirectionarea s-a făcut cât mai repede posibil revine operatorului efectiv de transport aerian.

⁽¹⁾ JO C 294, 20.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 29 iulie 2019 — Agenția Europeană pentru Medicamente/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Comisia Europeană

(Cauza C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Regulamentul (CE) nr. 141/2000 — Produse medicamentoase orfane — Articolul 5 — Cerere de desemnare a unui produs medicamentos ca „produs medicamentos orfan” — Validare — Existența unei autorizații de comercializare (AC) anterioare pentru același produs medicamentos)

(2019/C 319/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Agenția Europeană pentru Medicamente (reprezențanți: inițial S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński și A. Spina, agenți, ulterior S. Marino, S. Drosos și T. Jabłoński, agenți)

Celelalte părți din procedură: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (reprezențanți: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, și S. Cowlshaw, solicitor), Comisia Europeană (reprezențanți: K. Petersen și A. Sipos, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 294, 20.8.2018.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Finanzamt A/B

(Cauza C-388/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Fiscalitate — Armonizarea legislațiilor fiscale — Directiva 2006/112/CE — Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) — Articolul 288 primul paragraf punctul 1 și articolul 315 — Regimul special pentru întreprinderile mici — Regimul special pentru comercianți persoane fizice — Comerciant persoană fizică care intră sub incidența regimului marjei — Cifra de afaceri anuală care determină aplicabilitatea regimului special pentru întreprinderile mici — Marjă de profit sau sume încasate)

(2019/C 319/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Finanzamt A

Pârât: B

Dispozitivul

Articolul 288 primul paragraf punctul 1 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale sau unei practici administrative naționale în temeiul căreia cifra de afaceri ce servește drept referință în scopul aplicabilității regimului special pentru întreprinderile mici unei persoane impozabile care intră sub incidența regimului special al marjei prevăzut pentru comerțanții persoane impozabile este calculată, conform articolului 315 din această directivă, ținând seama numai de marja de profit realizată. Această cifră de afaceri trebuie stabilită pe baza tuturor sumelor, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, încasate sau care urmează a fi încasate de acest comerciant persoană impozabilă, independent de modalitățile potrivit cărora aceste sume vor fi efectiv impozitate.

(¹) JO C 328, 17.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 29 iulie 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Comisia Europeană, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Cauza C-436/18 P) (¹)

(Recurs — Dumping — Instituire a unei taxe antidumping definitive asupra anumitor produse originare din China — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1429 — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 2 alineatul (7) litera (a) — Valoare normală — Stabilire pe baza prețului dintr-o țară terță cu economie de piață — Alegerea țării terțe adecvate — Țări terțe cu economie de piață care fac obiectul aceleiași anchete — Ajustări)

(2019/C 319/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (reprezentanți: E. Vermulst și J. Cornelis, avocaten)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și A. Demeneix, agenți), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (reprezentanți: J. Killick, barrister, și G. Forwood și C. Van Haute, avocates)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 341, 24.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 29 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Győri Ítéltábla — Ungaria) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.

(Cauza C-451/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Competențe speciale — Articolul 7 punctul 2 — Materie delictuală sau cvasidelictuală — Locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă — Locul materializării prejudiciului — Cerere de reparare a prejudiciului cauzat de o înțelegere declarată contrară articolului 101 TFUE și articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European)

(2019/C 319/20)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Győri Ítéltábla

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Pârâtă: DAF TRUCKS N.V.

Dispozitivul

Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei acțiuni în repararea unui prejudiciu cauzat de o încălcare a articolului 101 TFUE, care constă în special în acorduri coluzive privind stabilirea prețurilor și majorarea prețurilor brute ale camioanelor, „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă” vizează, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, locul pieței afectate de această încălcare, mai precis locul în care prețurile pieței au fost denaturate, în care victima pretinde că a suferit acest prejudiciu, chiar dacă acțiunea este îndreptată împotriva unui participant la înțelegerea în cauză cu care respectiva victimă nu a stabilit raporturi contractuale.

⁽¹⁾ JO C 319, 10.9.2018.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 29 iulie 2019 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-481/18) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2012/39/UE — Cerințe tehnice pentru testarea țesuturilor și a celulelor umane — Necomunicarea sau netranspunerea în termenul prevăzut)

(2019/C 319/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Szmytkowska și C. Sjödin, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de C. Colelli, avvocato dello Stato)

Dispozitivul

- 1) Constată faptul că, prin neadoptarea în termenul prevăzut a actelor cu putere de lege și a actelor legislative necesare pentru a se conforma Directivei 2012/39/UE a Comisiei din 26 noiembrie 2012 de modificare a Directivei 2006/17/CE în ceea ce privește anumite cerințe tehnice pentru testarea țesuturilor și a celulelor umane și prin necomunicarea textului dispozițiilor adoptate pentru asigurarea transpunerii Directivei 2012/39 Comisiei Europene, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) din aceasta.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 328, 17.9.2018.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 15 iulie 2019 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugalia] — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-438/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parțiale, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din state membre diferite — Directiva 90/434/CEE — Articolele 4 și 11 — Directiva 2009/133/CE — Articolele 4 și 15 — Fuziune denumită „inversată” — Regim fiscal care conduce la aceea că, în cazul unei fuziuni denumite „inversate”, costurile suportate de societatea-mamă, aferente unui împrumut contractat de aceasta pentru cumpărarea acțiunilor filialei pe care o absoarbe, deductibile pentru această societate-mamă, sunt considerate nedeductibile pentru această filială)

(2019/C 319/22)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre, precum și transferului sediului social al unei SE sau SCE între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/98/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale, cum este cea în discuție în litigiul principal, care conduce la faptul că nu sunt considerate deductibile fiscal, pentru societatea absorbantă, cheltuieli care au fost deductibile pentru societatea absorbită înainte de fuziunea acestor societăți și ar fi fost deductibile dacă această fuziune nu ar fi avut loc.

(¹) JO C 319, 10.9.2018.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 10 iulie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunalul Ilfov — România) — EP/FO

(Cauza C-530/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Cooperare judiciară în materie civilă — Competență în materia răspunderii părintești — Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 — Articolul 15 — Trimiterea cauzei la o instanță dintr-un alt stat membru, mai bine plasată pentru a soluționa cauza — Excepție de la norma de competență generală a instanței de la locul reședinței obișnuite a copilului — Legătură specială cu un alt stat membru — Elemente care permit să se determine instanța cel mai bine plasată — Existența unor norme de drept diferite — Interesul superior al copilului)

(2019/C 319/23)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Ilfov

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EP

Pârât: FO

Dispozitivul

- 1) Articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, trebuie interpretat în sensul că instituie o excepție de la norma de competență generală prevăzută la articolul 8 din acest Regulament nr. 2201/2003, potrivit căreia competența instanțelor din statele membre este determinată de locul reședinței obișnuite a copilului la momentul sesizării acestora.
- 2) Articolul 15 din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că, dacă unul sau mai multe dintre cele cinci criterii alternative pe care le prevede, în mod exhaustiv, pentru a aprecia existența unei legături speciale a copilului cu un alt stat membru decât cel în care are reședința obișnuită sunt îndeplinite, instanța competentă în temeiul articolului 8 din acest regulament are posibilitatea de a trimite cauza la o instanță pe care o consideră mai bine plasată pentru a soluționa litigiul cu care este sesizată, însă nu este obligată să facă acest lucru. Dacă instanța competentă ajunge la concluzia că legăturile care unesc copilul vizat cu statul membru în care are reședința obișnuită sunt mai puternice decât cele care îl unesc cu un alt stat membru, această concluzie este suficientă pentru a înlătura aplicarea articolului 15 din regulamentul menționat.
- 3) Articolul 15 din Regulamentul nr. 2201/2003 trebuie interpretat în sensul că existența unor diferențe între normele de drept, în special normele de procedură, ale unui stat membru a cărui instanță este competentă pentru a soluționa cauza pe fond și cele ale unui alt stat membru cu care copilul în cauză are o legătură specială, cum ar fi examinarea cauzelor fără prezența publicului și de către judecători specializați, nu poate constitui în mod general și abstract un element pertinent, având în vedere interesul superior al copilului, pentru a aprecia dacă instanțele din acest din urmă stat membru sunt mai bine plasate pentru a soluționa cauza respectivă. Instanța competentă poate lua în considerare aceste diferențe numai dacă ele sunt de natură să aducă o valoare adăugată reală și concretă pentru adoptarea unei decizii referitoare la acest copil, în raport cu ipoteza în care ea ar rămâne sesizată cu cauza menționată.

⁽¹⁾ JO C 399, 5.11.2018.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spania) la 11 februarie 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid și Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T./Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Cauza C-103/19)

(2019/C 319/24)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid și Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Pârâtă: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea care face obiectul acțiunii, și anume Ordinul nr. 406/2017 din 8 mai 2017 al Consejero de Sanidad [ministrul regional al sănătății], care — prin reînnoirea unor numiri succesive pe durată determinată în domeniul sănătății publice, numiri bazate pe dispoziții de drept național care permiteau reînnoirile pentru acoperirea și garantarea serviciilor de natură temporară, conjuncturală sau excepțională, deși, în realitate, prin numirile respective se acopereau necesități permanente și stabile — instituie un instrument care schimbă natura a 9 126 de locuri de muncă, astfel încât personalul statutar temporar ocazional devine personal statutar temporar interimar, cu consecința că aceste locuri de muncă sunt incluse în oferta publică de angajare, iar prin aceasta încetează raportul de muncă al lucrătorului temporar, este conformă cu acordul-cadru care figurează în anexă la Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾, mai exact, cu clauza 5 a acestuia, cu considerațiile generale (6) și (8) ale acestuia și cu parametrii stabiliți în Hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții (Camera a zecea) (ECLI:EU:C:2016:679)?
- 2) Este corectă interpretarea efectuată de această instanță, conform căreia metoda de aplicare a articolului 9 alineatul 3 din statutul-cadru, descrisă și realizată prin Ordinul nr. 406/2017 din 8 mai 2017 al Consejero de Sanidad [ministrul regional al sănătății], nu este conformă cu clauza 5 din acordul-cadru, cu considerațiile generale (6) și (8) ale acestuia și cu parametrii stabiliți prin Hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții (Camera a zecea) (ECLI:EU:C:2016:679), deoarece, după abuzul privind angajarea pe durată determinată pentru acoperirea unor necesități permanente și după recunoașterea existenței acestui defect structural, permite ca acest abuz să nu fie sancționat niciodată, cu încălcarea obiectivelor directivei și perpetuându-se situația defavorabilă a personalului statutar temporar?
- 3) Este corectă interpretarea efectuată de această instanță cu privire la clauza 5 din acordul-cadru, la considerațiile generale (6) și (8) ale acestuia și la parametrii stabiliți prin Hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții (Camera a zecea) (ECLI:EU:C:2016:679), indicați în prezenta decizie, și care conduc la concluzia că Ordinul nr. 406/2017 din 8 mai 2017 al Consejero de Sanidad [ministrul regional al sănătății] nu este conform cu articolul 2 primul paragraf din Directiva 1999/90,

deoarece statul spaniol nu garantează rezultatele stabilite în directivă, întrucât, în pofida existenței unui abuz privind angajarea pe durată determinată, acesta nu oferă garanții de protecție efective și echivalente a lucrătorilor în vederea sancționării corespunzătoare a abuzului respectiv și a eliminării consecințelor încălcării dreptului Uniunii, nu sancționează abuzul și, prin urmare, permite ca directiva comunitară să nu fie aplicată în sectorul medical?

- 4) Având în vedere că reglementarea națională interzice în mod absolut, în sectorul public, transformarea în contracte de muncă pe durată nedeterminată a unor contracte de muncă pe durată determinată succesive sau angajarea pe durată nedeterminată a lucrătorului care este victimă a abuzului și că reglementarea națională respectivă nu conține nicio altă măsură efectivă pentru evitarea și, dacă este cazul, pentru sancționarea utilizării abuzive a contractelor de muncă pe durată determinată succesive, este corect să se considere, astfel cum face această instanță, că Ordinul nr. 406/2017 din 8 mai 2017 al Consejero de Sanidad [ministrul regional al sănătății] (prin faptul că aplică în mod tardiv articolul 9 alineatul 3 din statutul-cadru) și procedura de recrutare desfășurată ulterior în condiții concurențiale nu pot fi considerate măsuri efective pentru evitarea și, după caz, sancționarea utilizării abuzive a unor contracte de muncă pe durată determinată succesive, deoarece prin intermediul acestora, astfel cum înțelege și reiterează această instanță, se eludează aplicarea și îndeplinirea obiectivelor prevăzute de directiva comunitară însăși?
- 5) În măsura în care Ordinul nr. 406/2017 din 8 mai 2017 al Consejero de Sanidad [ministrul regional al sănătății], prin faptul că limitează domeniul de aplicare al acestuia exclusiv la lucrătorii ocazionali și, în ceea ce privește ceilalți lucrători temporari, angajați pe o durată excesivă, administrația nu analizează motivele care stau la baza acestei prelungiri excesive în limitele temporale prevăzute de norma națională, pentru a se stabili, după caz, dacă se impune crearea unui post permanent în cadrul schemei de personal, astfel încât, în realitate, situația precară a lucrătorilor se transformă în una permanentă, iar abuzul respectiv nu este sancționat și nu se aplică nicio măsură care să ofere garanții de protecție efective și echivalente în vederea sancționării corespunzătoare a abuzului respectiv și a eliminării consecințelor încălcării dreptului Uniunii, trebuie să se considere că, prin situația descrisă anterior și, în consecință, prin încălcarea reglementării comunitare, se încalcă cerințele rezultate din Hotărârea din 14 septembrie 2016 a Curții (Camera a zecea) (ECLI:EU:C:2016:679)?

(¹) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polonia) la 21 februarie 2019 — V.C.
Sp. z o.o./P.K.**

(Cauza C-150/19)

(2019/C 319/25)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: V.C. Sp. z o.o.

Pârât: P.K.

Prin Ordonanța din 4 iunie 2019, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis radierea cauzei C 150/19 din registrul Curții.

Recurs introdus la 22 mai 2019 de Banca Centrală Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 martie 2019 în cauza T-730/16, Espírito Santo Financial Group/BCE

(Cauza C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: F. Malfrère, M. Ioannidis, agenți, H.-G. Kamann, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea punctului 1 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului din 13 martie 2019, Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA/Banca Centrală Europeană (T-730/16);
- respingerea cererii și în ceea ce privește refuzul BCE de a divulga valoarea creditului în extrasele proceselor-verbale privind decizia Consiliului guvernatorilor al BCE din 28 iulie 2014;
- în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal;
- obligarea reclamantului din primă instanță și a intimatului să plătească două treimi din cheltuielile de judecată, iar a BCE să plătească o treime din cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul și unicul motiv de recurs: încălcarea articolului 10.4 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „statutul”) și a articolului 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258 (1).

BCE susține că Tribunalul a interpretat și a aplicat eronat articolul 10.4 din statut și articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, prin faptul că a reținut în hotărârea atacată, în special la punctele 39, 53-63, precum și 111 și 138, că marja de apreciere a Consiliului guvernatorilor referitoare la divulgarea proceselor-verbale trebuie să fie exercitată în lumina condițiilor Deciziei 2004/258 (punctul 60), ceea ce înseamnă că, în speță, BCE este obligată să furnizeze o motivare care să explice în ce modalitate divulgarea informațiilor cuprinse în procesele-verbale ale Consiliului guvernatorilor care conțin decizii ale Consiliului guvernatorilor aduce în mod concret și efectiv atingere interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor organelor de decizie ale BCE (punctul 61).

Articolul 10.4 stabilește principiul general conform căruia trebuie păstrată confidențialitatea informațiilor cuprinse în deliberările Consiliului guvernatorilor, în vederea protecției independenței și eficacității BCE. Această normă de drept primar, de la care dreptul derivat nu poate deroga, se aplică și părților din aceste procese-verbale care conțin deciziile Consiliului guvernatorilor. Aceasta este reluată la articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din Decizia 2004/258, care trebuie să fie, așadar, întotdeauna coroborat cu articolul 10.4 din statut. Din principiul general al confidențialității deliberărilor Consiliului guvernatorilor, inclusiv a deciziilor, astfel cum este cel prevăzut la articolul 10.4 din statut, rezultă că BCE nu trebuie să supună decizia sa de a face public rezultatul deliberărilor normelor de fond și procedurilor stabilite în Decizia 2004/258. În special, ea nu trebuie să explice de ce divulgarea acestor procese-verbale ar aduce în mod concret și efectiv atingere interesului public în ceea ce privește confidențialitatea deliberărilor Consiliului guvernatorilor.

(1) Decizia 2004/258/CE a Băncii Centrale Europene din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele Băncii Centrale Europene (JO 2004, L 80, p. 42, Ediție specială, 10/vol. 5, p. 229).

Recurs introdus la 2 iulie 2019 de Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd și IRISL Europe GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 8 mai 2019 în cauza T-434/15, Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul

(Cauza C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd și IRISL Europe GmbH (reprezențanți: M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului;
- constatarea faptului că Consiliul a săvârșit o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect conferirea de drepturi particularilor prin desemnarea recurentelor;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului astfel încât acesta să se pronunțe asupra măsurilor eventuale de anchetă cuprinse în acțiune, și ulterior (în mod subsecvent) să se pronunțe asupra aspectelor de cauzalitate și de cuantum; și
- obligarea Consiliului să suporte cheltuielile de judecată efectuate de recurente aferente recursului, precum și cheltuielile de judecată efectuate de recurente în procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul a săvârșit cinci erori de drept, pe baza cărora hotărârea ar trebui anulată:

1. o eroare în aplicarea concluziei potrivit căreia Consiliul nu avea o marjă de apreciere;
2. o eroare în aplicarea raționamentului din hotărârea de anulare IRISL [2013] criteriului încălcării suficient de grave;
3. lipsa unui temei juridic pentru distincția „lipsă de probe/probe insuficiente”, care în orice caz era inaplicabilă;
4. o eroare de drept în opțiunea de a se baza pe elemente de probă care nu au fost prezentate Tribunalului; și
5. o eroare de drept în aplicarea [Hotărârii] HTTS ca o interdicție de a se contrazice în detrimentul altuia sau ca autoritate de lucru judecat.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Areios Pagos (Curtea de Casație, Grecia) la 4 iulie 2019 —
AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis**

(Cauza C-511/19)

(2019/C 319/28)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Areios Pagos (Curtea de Casație, Grecia)

Părțile din procedura principală

Recurent: AB

Intimat: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Întrebările preliminare

- 1) Constituie o discriminare indirectă pe motive de vârstă în sensul articolului 2 alineatul (1) și alineatul (2) litera (b) și al articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2000/78 adoptarea de către statul membru a unei reglementări precum cea prevăzută la articolul 34 alineatul 1 litera c), alineatul 3 primul paragraf și alineatul 4 din Legea nr. 4024/2011, care se aplică de stat, de autoritățile locale, de persoanele juridice de drept public și, în general, de toate entitățile din sectorul public extins (organisme de drept privat) în calitate de angajatori, în temeiul căreia personalul angajat cu contract de muncă de drept privat de entitățile menționate anterior este supus unui regim al rezervei de forță de muncă pentru o perioadă de cel mult 24 (douăzeci și patru) de luni, pe baza unui singur criteriu de ordin material, și anume proximitatea față de îndeplinirea condițiilor pentru a beneficia de pensia pentru limită de vârstă, care corespunde unui număr de 35 (treizeci și cinci) de ani de contribuție, în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2013, ținând seama și de faptul că, în conformitate cu reglementarea relevantă în materie de asigurări în vigoare la momentul respectiv, pe lângă alte cazuri care nu sunt relevante în speță, pentru a dobândi dreptul la pensie pentru limită de vârstă în temeiul unui raport de muncă salariată, erau necesare (cel puțin) 10 500 de zile lucrătoare (35 de ani) de asigurare a lucrătorilor salariați, la IKA sau la alt organism de asigurări a lucrătorilor salariați, și împlinirea de către lucrător a vârstei de (cel puțin) 58 de ani, fără a exclude, desigur, în funcție de cazul concret, ca perioada de asigurare (35 de ani) să fie realizată la o altă vârstă?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, adoptarea regimului rezervei de forță de muncă poate fi justificată în mod obiectiv și rezonabil, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i) și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din directivă, prin necesitatea imediată de a asigura rezultate organizatorice, operaționale și bugetare și, în special, prin necesitatea urgentă de a reduce cheltuielile publice în vederea atingerii unor obiective cantitative specifice până la sfârșitul anului 2011, obiective menționate în expunerea de motive la lege, astfel cum se precizează în cadrul bugetar pe termen mediu, în scopul de a respecta angajamentele asumate de stat față de partenerii creditori pentru a face față crizei economice și financiare acute și prelungite prin care trecea țara și, în același timp, de a raționaliza și de a limita întinderea sectorului public?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare,
 - a) adoptarea unei măsuri precum cea menționată la articolul 34 alineatul 1 litera c) din Legea nr. 4024/2011, care prevede o reducere drastică a remunerației personalului supus regimului rezervei de forță de muncă, și anume cu 60 % din salariul de bază perceput la momentul plasării sub un asemenea regim al rezervei de forță de muncă, fără ca personalul respectiv să fie însă obligat să lucreze pentru entitatea publică în cauză, și care implică (*de facto*) pierderea eventualei majorări salariale și a promovării pentru perioada cuprinsă între plasarea sub regimul rezervei de forță de muncă și încetarea raportului de muncă ca urmare a pensionării pentru limită de vârstă, este corespunzătoare și necesară pentru realizarea obiectivului amintit mai sus, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i) și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din directivă, într-o situație în care, în mod cumulativ:
 - i) personalul respectiv își păstrează posibilitatea de a găsi un alt loc de muncă (în sectorul privat) ori poate exercita o profesie liberală sau o meserie în perioada de plasare în rezerva de forță de muncă, fără a pierde dreptul de a percepe cuantumul din salariul de bază menționat mai sus, cu excepția cazului în care remunerația sau venitul obținut de la noul loc de muncă sau din noua ocupație depășește remunerația percepută anterior plasării sub regimul rezervei de forță de muncă, ipoteză în care cuantumul din salariul de bază menționat anterior se va reduce cu suma în plus — articolul 34 alineatul 1 litera f);

- ii) entitatea publică, în calitate de angajator, și, în cazul desființării acesteia, OAED își asumă obligația de a plăti organismului de asigurări în cauză, până la momentul pensionării lucrătorului, contribuțiile de asigurări sociale, atât pe cele ale angajatorului, cât și pe cele ale lucrătorului, aferente pensiei principale, pensiei suplimentare și asistenței sociale și de sănătate, pe baza remunerației percepute de acesta din urmă înainte de plasarea sa sub regimul rezervei de forță de muncă — articolul 34 alineatul 1 litera d);
 - iii) de la regimul rezervei de forță de muncă sunt prevăzute derogări pentru grupurile sociale vulnerabile care necesită protecție (soțul unei persoane supuse regimului rezervei de forță de muncă, soțul sau copilul cu o rată de invaliditate de cel puțin 67 % care locuiește împreună cu lucrătorul și care se află în întreținerea acestuia, lucrătorii cu o rată de invaliditate de cel puțin 67 %, familiile numeroase și părinții singuri care locuiesc împreună cu lucrătorul și care se află în întreținerea acestuia) — articolul 34 alineatul 1 litera b);
 - iv) personalului în discuție i se acordă cu prioritate posibilitatea de transfer în alte posturi vacante din cadrul entităților publice pe baza unor criterii obiective și meritocratice prin includerea în listele ASEP [Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou — Consiliul Superior de Selecție a Personalului] — articolul 34 alineatul 1 litera a); această posibilitate este însă limitată în fapt ca urmare a reducerii drastice a recrutărilor de personal de către diverse entități publice, din cauza necesității de a reduce cheltuielile;
 - v) se asigură luarea unor măsuri pentru rambursarea împrumuturilor pe care lucrătorii plasați în rezerva de forță de muncă le-au primit de la Casa de Depuneri și Împrumuturi și pentru încheierea unui acord între statul elen și Asociația Bancilor Elene în scopul de a facilita rambursarea împrumuturilor pe care personalul în discuție le-a primit de la alte bănci, proporțional cu venitul total al familiei și cu situația patrimonială a persoanelor în cauză — articolul 34 alineatele 10 și 11;
 - vi) o lege recentă (articolul 1 alineatul 15 din Legea nr. 4038/2012, JO, seria A', nr. 14) prevede adoptarea cu prioritate absolută a unui regulament privind pensiile și ordinea de plată pentru personalul menționat la literele b) și c) și, în orice caz, în termen de cel mult patru luni de la concediere și de la prezentarea documentației aferente în vederea acordării pensiei;
 - vii) pierderea menționată mai sus a promovării și a majorării salariale pentru perioada în care personalul angajat cu contract de muncă de drept privat este plasat sub regimul rezervei de forță de muncă și până la încetarea raportului de muncă ca urmare a pensionării pentru limită de vârstă nu se va produce în majoritatea cazurilor, printre care prezenta speță, întrucât, datorită menținerii sale îndelungate în cadrul entității publice, lucrătorul va fi epuizat treptele de salarizare și/sau de promovare prevăzute de reglementarea în vigoare pentru avansarea sa?
- b) adoptarea unei măsuri precum cea menționată la articolul 34 alineatul 1 litera e) din Legea nr. 4024/2011, care implică pierderea totală (sau analogă), în conformitate cu articolul 8 litera b) din Legea nr. 3198/1955, a indemnizației în caz de concediere sau de încetare a raportului de muncă al lucrătorului, din cauza îndeplinirii condițiilor de acces la pensia pentru limită de vârstă, în cuantum de 40 % din indemnizația de concediere prevăzută pentru lucrătorii cu asigurare suplimentară (care, în ceea ce privește entitățile publice de utilitate publică sau care sunt subvenționate de stat, astfel cum este întinatul în calitatea sa de persoană juridică de drept privat, nu poate depăși suma maximă de 15 000 de euro), prin compensarea acesteia cu remunerația redusă percepută în perioada de plasare în rezerva de forță de muncă, este corespunzătoare și necesară pentru realizarea obiectivului amintit mai sus, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) litera (b) punctul (i) și cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din directivă, luând în considerare că, în orice caz, personalul în cauză ar fi obținut această indemnizație redusă conform legislației muncii în vigoare, citată anterior, atât în caz de demisie, cât și în caz de concediere de către entitatea la care era încadrat în muncă?

Recurs introdus la 2 august 2019 de Deutsche Lufthansa AG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 17 mai 2019 în cauza T-764/15, Deutsche Lufthansa AG/Comisia Europeană

(Cauza C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Lufthansa AG (reprezentant: A. Martin-Ehlers, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Land Rheinland-Pfalz

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 17 mai 2019 în cauza T-764/15;
- admiterea cererii în primă instanță și anularea deciziei în litigiu SA.32833 a Comisiei din 1 octombrie 2014 ⁽¹⁾;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În recursul formulat, recurenta susține în esență următoarele motive în drept:

- recurenta susține că avea deja calitate procesuală activă în urma Hotărârii Montessori ⁽²⁾. Aceasta consideră că acordarea unui împrumut în cuantum de 45 de milioane de euro din structura de gestionare centralizată a lichidităților în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn GmbH ar constitui o schemă de ajutor. În plus, s-ar fi dovedit că fondurile din acest împrumut au ajuns la Ryanair.
- dacă s-ar aplica așa-numita jurisprudență Mory ⁽³⁾, cu titlu subsidiar, ar fi trebuit să se aplice prima dintre alternative. Comisia nu ar fi luat în considerare elemente esențiale ale situației de fapt și avantaje suplimentare. Recurenta apreciază, ținând seama de încălcarea drepturilor sale procedurale, că nu se poate considera că procedura de examinare efectuată de Comisie a fost conformă cerințelor legale. Și în acest caz, recurenta ar fi fost afectată în mod individual și avea deci calitate procesuală activă.
- Cu titlu subsidiar, recurenta susține că acțiunea ar trebui considerată ca fiind admisibilă și în cazul aplicării celui de al doilea aspect al alternativei jurisprudenței Mory, potrivit căruia recurenta ar trebui să facă dovada că ajutoarele afectează în mod substanțial poziția sa pe piață. În opinia acesteia, se produce în acest caz o răsturnare a sarcinii probei sau cel puțin o facilitare privind sarcina probei în favoarea recurenteii, din moment ce Comisia a ocultat, în mod arbitrar, elemente de fapt decisive pentru soluționarea cauzei despre care avea cunoștință. În mod pur subsidiar, trebuie constatat, în opinia recurenteii, că aceasta a demonstrat în mod efectiv că poziția sa pe piață a fost afectată substanțial. Aprecierea juridică diferită a Tribunalului nu ține seama de jurisprudența Curții și se întemeiază pe o interpretare eronată din punct de vedere juridic a pieței relevante. În această privință, recurenta consideră că Tribunalul a denaturat și a trunchiat expunerea situației de fapt de către recurentă, a modificat conținutul deciziei atacate și a încălcat regulile privind sarcina probei.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2016/788 a Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.32833 (11/C) (ex 11/NN) pus în aplicare de Germania pentru mecanismele de finanțare instituite în perioada 2009-2011 în favoarea aeroportului Frankfurt-Hahn (JO 2016, L 134, p. 1).

⁽²⁾ Hotărârea Curții din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl și alții (C-622/16-P-C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Hotărârea Curții din 17 septembrie 2015, Mory SA și alții/Comisia Europeană (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 19 iulie 2019 — VDV eTicket Service/Comisia și INEA

(Cauza T-516/19)

(2019/C 319/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Köln, Germania) (reprezentant: A. Bartosch, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană și Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (INEA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea, în temeiul articolului 272 TFUE, a faptului că nerecunoașterea, prin actul în litigiu, a unor costuri în valoare de 407 443,04 euro, este nelegală;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei Agenției Executive pentru Inovare și Rețele (INEA) ARES(2019)3151305 din 13 mai 2019, în măsura în care aceasta declară costuri în valoare de 407 443,04 euro, efectuate de reclamantă în cadrul Programului-cadru Horizon 2020 — Proiect: 636126 — European Travellers Club, ca fiind nerambursabile.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv: abuz de drept ca urmare a cunoașterii în mod obligatoriu a alocării incorecte a costurilor
 - Pârâtele ar fi săvârșit un abuz de drept, întrucât, pe de o parte, acestea nu ar fi recunoscut anumite costuri de subcontractare efectuate de reclamantă, în timp ce, pe de altă parte, acestea ar fi trebuit să își dea seama, pornind de la un anumit număr de documente, că costurile de subcontractare ale reclamantei ar fi fost net superioare celor indicate în anexa 2 la acordul de grant respectiv.
2. Al doilea motiv: încălcarea principiului protecției încrederii legitime
 - Pentru aceleași considerații precum cele expuse în cadrul primului motiv, pârâtele ar fi încălcat și principiul protecției încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 5 august 2019 — Global Steel Wire și alții/Comisia**(Cauza T-545/19)**

(2019/C 319/31)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamante: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spania), Moreda-Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Spania), Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Spania) (reprezentanți: F. González Díaz, J. Blanco Carol și B. Martos Stevenson, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- constatarea admisibilității prezentei acțiuni;
- anularea deciziei Comisiei Europene din 24 mai 2019;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune, care datează de la momentul unei cereri prin care se invocă lipsa capacității de plată, introdusă în luna februarie 2000, în cadrul procedurii COMP/38344 — Oțel pentru precomprimare, vizează decizia Comisiei Europene prin care se respinge cererea de amânare a plății având în vedere situația financiară a reclamantelor, formulată la 20 decembrie 2018.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare, în măsura în care decizia atacată a fost adoptată fără a se fi acordat reclamantelor posibilitatea de a-și expune punctul de vedere în această privință.
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa de motivare a respingerii cererii prezentate de reclamante.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit erori de fapt și de drept atunci când a apreciat situația financiară a reclamantelor și capacitatea lor de plată pentru a face față plății amenzii.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a adoptat decizia atacată cu încălcarea principiului general al colegialității, decizia fiind afectată de necompetență;
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
-

Acțiune introdusă la 9 august 2019 — Spania/Comisia**(Cauza T-554/19)**

(2019/C 319/32)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamant:* Regatul Spaniei (reprezentant: M. García-Valdecasas Dorrego, agent)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea anunțului de concurs și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Anunțului de concurs general EPSO/AD/374/19 Administratori (AD 7) în următoarele domenii: 1. Dreptul concurenței, 2. Drept financiar, 3. Dreptul uniunii economice și monetare, 4. Normele financiare aplicabile bugetului UE, 5. Protecția monedelor euro împotriva falsificării ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Încălcarea articolelor 1 și 2 din Regulamentul 1/58 ⁽²⁾, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (CDFUE) și a articolului 1d din Statutul funcționarilor, prin limitarea regimului privind comunicarea între EPSO și candidat exclusiv la limbile engleză, franceză, germană sau italiană și prin limitarea limbilor care pot fi utilizate pentru completarea rubricii „Talent screener” din formularul de candidatură.
2. Încălcarea articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 22 CDFUE, precum și a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 și a articolului 28 alineatul (f) din Statutul funcționarilor, prin limitarea nejustificată a alegerii celei de a doua limbi la numai patru limbi (franceză, engleză, germană și italiană), cu excluderea celorlalte limbi oficiale ale Uniunii Europene.
3. Alegerea limbilor engleză, franceză, germană și italiană constituie o alegere arbitrară care dă naștere unei discriminări bazate pe limbă contrară articolului 1d alineatele (1) și (6), articolului 27 și articolului 28 alineatul (f) din Statutul funcționarilor.
4. Faptul că anunțul de concurs nu precizează expres că limba 1 trebuie să fie limba pentru care candidații au un nivel minim C1 dă naștere unei duble discriminări, pe motive de naționalitate și bazate pe limba „vorbită”, încalcându-se prin aceasta articolul 1d alineatele (1) și (6), articolul 27 și articolul 28 alineatul (f) din Statutul funcționarilor.

⁽¹⁾ JO 2019, C 191 A, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3).

Acțiune introdusă la 13 august 2019 — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Cauza T-558/19)

(2019/C 319/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: Luz Saúde, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: G. Moreira Rato, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER — cerere de înregistrare nr. 16 433 823.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 iulie 2019 în cauza R 2239/2018-4.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO